

Ved forskudsregistreringen indrømmes ugifte personer et standardfradrag på 4.000 kr. samt det skattefri beløb af B-indkomst. Indgås ægteskab i løbet af indkomståret, vil der som en konsekvens af sambeskatningen efter de nugældende regler kun blive indrømmet ægtefællerne $1\frac{1}{2}$ standardfradrag (kr. 6.000), samt $1\frac{1}{2}$ skattefrit beløb af B-indkomst (p. t. kr. 6.000), hvilket fører til, at der opstår restskat for dette indkomstår, såfremt begge ægtefæller har erhvervsarbejde, som sætter dem i stand til at udnytte fradragene.

På denne baggrund, og da ordningen harmonerer med, hvad der allerede gælder for personfradraget, har man fundet det rimeligt at foreslå reglerne ændret, således at hver af ægtefællerne bibeholder de fulde fradragbeløb i det år, hvori ægteskabet indgås.

Til § 1, nr. 3.

Forslaget tilsigter en række ændringer, der først og fremmest er begrundet i ønsket om en forenklet ligning.

I henhold til regulativ af 19. marts 1965 om jubilæumsgratialer m. v. til personale i statens tjeneste i Grønland ydes ved 25, 40 og 50 års tjenestejubilæer et gratiale på 500, 800 respektive 1.000 kr.

I Danmark beskattes jubilæumsgratialer efter lov om særlig indkomst, hvilket i realiteten medfører, at gratialet i det overvejende antal tilfælde ikke indtages under beskatning på grund af den skattefri bundgrænse på kr. 6.000, der er hjemlet i lovens § 9, stk. 1. Da den grønlandske skattelov ikke indeholder regler om særlig indkomstskat, skulle jubilæumsgratialer principielt beskattes som almindelig indkomst, hvilket man finder urimeligt.

Til personer i grønlandstjenesten ydes flyttogdøgørelse i forbindelse med til- og fraflytning samt flytning i Grønland ved forflytninger.

Reglerne er fastsat i regulativ af 1. juni 1966 om flyttogdøgørelse til tjenestemænd i Grønland, og ydelsen omfatter blandt andet fri befordring for den ansatte samt dennes husstand, fri befordring af bohave i rimeligt omfang samt rimelige udgifter til pakning af bohaver. Regulativet omfatter kun statsansatte, men også grønlandske institutioner og myndigheder samt private arbejdsgivere følger i vid udstrækning samme regler.

De omhandlede ydelser er efter de nugældende regler skattepligtig A-indkomst for modtageren. På

grund af de overordentlig store udgifter, som er forbundet med flytning, specielt mellem Danmark og Grønland, men også internt i Grønland, har man fra grønlandsk side henledt opmærksomheden på det uheldige i, at disse ydelser kildebeskattes.

I overensstemmelse hermed stilles der nu forslag om, at ydelserne gøres skattefri. Reglen vil også omfatte flyttogdøgørelse, der ydes til grønlandsk personale ved ansættelse m. v. uden for hjemstedet.

I henhold til faglige overenskomster, regulativer samt private aftaler om ansættelse i Grønland yder arbejdsgiveren efter en vis tjenestetid fri rejse til personale med hjemsted andetsteds i Grønland eller i Danmark i forbindelse med ferie.

En afgrænsning og kontrol af, i hvilket omfang værdien af sådanne rejser skal medregnes til den ansattes skattepligtige indkomst, vil kunne blive belastende for det grønlandske ligningsarbejde, og det opnåede provenu ved beskatning af sådanne rejser må endvidere forventes at blive relativt beskedent.

I konsekvens heraf stilles der forslag om indførelse af en regel, hvorefter værdien af fri rejse mellem tjenestested og hjemsted ikke skal medregnes til den ansattes skattepligtige indkomst. De tilfælde, hvor arbejdsgiveren yder fri rejse i forbindelse med dødsfald, alvorlig sygdom eller lignende presserende tilfælde vil også være omfattet af dette forslag.

Til § 1, nr. 4.

Den foreslåede ændring definerer begrebet udbytte og vil således være af væsentlig betydning for de grønlandske aktie- og anpartsselskaber i forbindelse med indeholdelse af udbytteskat efter reglerne i skattelovens kap. 6. Bestemmelsen er udformet ad modum § 65, stk. 1 i kildeskatteloven.

Til § 1, nr. 5.

Ved udarbejdelsen af den grønlandske kommuneskattelov var det under overvejelse at lade slutskatten beregne ved EDB, og man fandt det derfor ikke nødvendigt at medtage en nedrundingsregel. Tanken om anvendelse af EDB i det grønlandske skattesystem er imidlertid nu opgivet, og beregningen af slutskatten skal ske manuelt i de enkelte kommuner.

Den foreslåede regel tilsigter en administrativ forenkling af slutskattens beregning.